यथाज्ञापयति देव इति। ततोऽनेन क्रमेण सर्वेषु पशुधरण्यवर्तिष्वाधिपत्यं तस्याभवत्। तेन स्वज्ञातिभिरावृतेनाधिकं साधितं। ततस्तेन सिंहव्याघ्रादीन् उत्तमपरिजनान् प्राप्य शृगालान् अवलोक्य लज्जमानेनावज्ञया दूरीकृताः स्वज्ञातयः। ततो विषण्णान् शृगालान् अवलोक्य वृद्धशृगालेन केनचित्
5 प्रतिज्ञातं। मा विषीदत एवं यावता नीतिज्ञेन वयं मर्मज्ञाः परिभूताः। तद्यथायं विनश्यति तन्मया विधेयं। यतोऽमी व्याघ्रादयो वर्णमात्रविप्रलब्धाः शृगालमज्ञात्वा राजानमिमं मन्यन्ते। तद्यथायं परिचीयते तथा कुरुत। तत्र चैवमनुष्ठीयतां। यदा सर्वे संध्यासमये तत्संनिधाने महारावमेकदैव करिष्यथ ततस्तं शब्दमाकर्ण्य स्वभावात् तेनापि शब्दः कर्तव्यः।
10 यतः। यः स्वभावो हि यस्य स्यात् तस्यासौ दुरतिक्रमः।
श्वा यदि क्रियते भोगी स किं नाश्नात्युपानहं ॥ ५८ ॥
ततः शब्दात् शृगालोऽयमित्यभिज्ञाय व्याघ्रेण हन्तव्यः। तथानुष्ठिते सति तद्वृत्तं।
तथा चोक्तं। छिद्रं मर्म च वीर्यं च सर्वं वेत्ति निजो रिपुः।
15 दहत्यन्तर्गतश्चैव शुष्कवृक्षमिवानलः ॥ ५९ ॥
अतोऽहं ब्रवीमि आत्मपक्षं परित्यज्येत्यादि। राजाह। यद्यप्येवं स वायसस्तथाप्यसौ दूरादागत इति संदृश्यतां। ततः संगमे च यथार्हं विचार्य कार्यं कर्तव्यं। राजादेशो नातिक्रमणीय इति। चक्रवाकोऽवदत्। यथाज्ञापयति देव इत्यभिधाय बलमानीय यथोक्तराजदर्शनं कारयित्वा कृतावासे वासितः।
20 ततो विग्रहे विचारः। तत्र चक्रवाको ब्रूते। देव प्रणिधिः प्रहितो दुर्गं च सज्जीकृतं। संप्रति शुकोऽप्यानीय प्रत्युत्तरं दत्वा प्रस्थाप्यतां। यतो देव अस्माकमपि चरा एवंविधेषु कर्मसु नियुज्यन्ते। — — — — —